

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.518 van 28 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Bagdad en zou een fayli Koerd zijn. U zou als tolk Koerdisch – Engels hebben gewerkt voor het Amerikaanse ‘Human Rights Organization Project’. Op 8 maart 2007 werd u in uw wagen beschoten: u moest stoppen en zou vervolgens zijn ontvoerd. U zou ondervraagd zijn over uw werk en zou tevens mishandeld zijn. Bij uw vrijlating zou u een briefje hebben ontdekt waarin stond dat u alles wat ze vroegen op een bepaalde plaats moest bezorgen. Daarop zou u hebben beslist Irak te verlaten. Op 10 maart 2007 zou u Bagdad hebben verlaten en vier dagen later zou u ook Irak hebben verlaten. Op 23 maart 2007 zou u in België zijn aangekomen en diezelfde dag heeft u hier asiel aangevraagd.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, een kopie van een woonstattest en een foto van u en een vriend in de omgeving van Bagdad.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“(..).Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet of onvoldoende kan antwoorden op essentiële kennisvragen over Bagdad en Irak, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Irak. Zo verklaart u geheel verkeerdelijk dat Kifah, de plaats waar u beweert uw ganse leven te hebben gewoond, in het Karkh-gedeelte van Bagdad ligt (CG 30/7/07, p.8). Het feit dat u een dergelijke ernstige fout maakt, laat weinig ruimte om geloof te hechten aan uw bewering dat u uw ganse leven in Bagdad heeft gewoond. Van iemand die in Bagdad heeft gewoond, kan worden verwacht dat hij correct kan aangeven in welk deel van de stad hij of zij woonde. Verder verklaart u dat de wijk al-Thawra tussen Kifah en de Groene Zone gelegen is (CG 30/7/07, p.8). Uit onze informatie blijkt dit wederom niet correct te zijn: al-Thawra ligt immers net in de andere richting, een eind van Kifah en de Groene Zone vandaan. Ook deze fout doet ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst uit Bagdad. U verklaart te hebben gewerkt in de wijk Jadiriya, meer bepaald in de shari (straat) 52. U beweert dat deze wijk en deze straat in de Groene Zone liggen (CG 30/7/07, p.6), maar ook dit wordt tegengesproken door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Bovendien blijkt uit onze informatie dat shari 52 niet in Jadiriya is gelegen. Verder is het uitermate bevreemdend dat u verklaart dat de Groene Zone voor een groot deel in Rasafa ligt en een klein deel ervan in Karkh (CG 13/3/08, p.7). Uit onze informatie blijkt immers eens te meer dat dit niet correct is en dat de Groene Zone slechts in één stadsdeel ligt. Bovendien beweert u verkeerdelijk dat het Palestine Hotel in de Groene Zone ligt (CG 13/3/08, p.8). Daarnaast moet worden vastgesteld dat u beweert dat er in Jadiriya een brug over de Tigris loopt die “jizr malab as-shab” (brug van het volksstadion) heet (CG 13/3/08, p.3). Er is in Bagdad echter geen brug met die naam over de Tigris. Het feit dat u dergelijk foutieve verklaringen aflegt over Bagdad, doet ernstige twijfels rijzen over uw beweerde afkomst uit Bagdad. Vervolgens moet worden opgemerkt dat u geen enkele van de grote moskeeën in Bagdad kan opnoemen (CG 13/3/08, p.8). U verklaart dat er drie luchthavens zijn in Bagdad, maar u kan geen enkele ervan situeren: het enige dat u kan zeggen, is dat de internationale luchthaven langs de Karkh zijde van Bagdad ligt (CG 13/3/08, p.9). U weet verder niet of er een treinstation bestaat in Bagdad (CG 13/3/08, p.10). Verder moet worden opgemerkt dat u niet correct kan weergeven welke coupures van geld er in Irak in omloop waren, zowel in de periode vóór als in de periode na de val van Saddam Husayn. Zo blijft u uitermate vaag over de briefjes die er na de val in omloop waren. U verklaart dat er briefjes waren van 1000, 5000 en 10.000 en u weet niet of er nog andere briefjes waren. Uw verklaring, namelijk dat u steeds met dollar betaalde, is niet afdoende. Er kan immers worden verwacht dat iemand die verklaart in Bagdad te hebben gewoond, kan zeggen welk Iraaks geld er werd gebruikt. Bovendien geeft u verkeerde bedragen op voor de briefjes die er voor de val van het regime in omloop waren. Zo verklaart u dat er briefjes waren van 5, 25, 50, 250, 500, 1000, 10.000 en

25.000 dinar en nog hoger (CG 13/3/08, p.10). Het feit dat uw antwoorden zo sterk afwijken van de objectieve informatie, laat weinig ruimte geloof te hechten aan uw bewering dat u in Centraal-Irak heeft gewoond.

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Bagdad. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u heeft voorgelegd zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier kunnen wijzigen. Met betrekking tot uw identiteitskaart moet worden opgemerkt dat het een uitermate oud document betreft en het zeer slecht leesbaar is en dat er op basis van de foto niet kan worden vastgesteld dat dit uw identiteitskaart is. Met betrekking tot het woonstattest moet worden vastgesteld dat dit slechts een kopie is waarvan de authenticiteit niet kan worden gecontroleerd en ook van de foto kan niet worden afgeleid dat deze genomen is in Bagdad, laat staan dat eruit kan worden geconcludeerd dat u een burger uit deze stad bent.”

3.2. In een eerste middel roept verzoeker een schending in van de materiële motiveringsplicht. Hij geeft aan dat hij omwille van al hetgeen hij heeft meegemaakt, problemen heeft om mensen te kunnen vertrouwen en hij aldus door een gebrek aan vertrouwen niet in staat was correct te antwoorden op de gestelde vragen aangaande Bagdad.

Verzoeker beroept zich op de neergelegde originele identiteitskaart ter staving van zijn afkomst uit Centraal-Irak. Hij werpt op dat er nergens wordt aangetoond dat het geen authentiek stuk zou zijn en er aldus rekening dient mee te worden gehouden.

3.3. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij omtrent zijn beweerde tewerkstelling bij het Amerikaanse 'Human Rights Organization Project' die de oorzaak was van zijn aangevoerde problemen, hetgeen een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

Aangaande verzoekers opgeworpen gebrek aan vertrouwen merkt de Raad op dat verzoeker dit niet dienstig kan invoeren daar hij beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt. Derhalve kan van hem verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, *in casu* de gegevens die betrekking hebben op Bagdad, zijn beweerde plaats van afkomst.

Verzoeker toont niet aan dat de vaststellingen in de bestreden motivering, die steun vinden in de beschikbare landeninformatie in het administratief dossier, foutief zouden zijn. Gelet op verzoekers onwetendheid inzake geografische kenmerken van Bagdad en het in omloop zijnde geld oordeelde verweerder terecht dat verzoeker niet aannemelijk maakt van Bagdad afkomstig te zijn.

Verweerder stelt terecht dat de bijgebrachte identiteitskaart geenszins de afkomst van verzoeker kan staven omdat zij slecht leesbaar is en op basis van de foto niet kan worden vastgesteld dat het daadwerkelijk verzoekers identiteitskaart is.

De bestreden motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Gelet op het bovenvermelde wordt de schending van de materiële motiveringsplicht niet dienstig aangevoerd.

Het eerste middel is ongegrond.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Een tweede middel puurt verzoeker uit een schending van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Verzoeker geeft aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c wegens zijn afkomst uit Centraal-Irak.

4.2. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op zijn beweerde afkomst uit Centraal-Irak. Uit het bovenvermelde (zie sub 3.3.) blijkt echter dat hij zijn afkomst niet geloofwaardig maakt. Derhalve dient aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 juli 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.